

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

حزب کار ایران-توفان
۱۷ اکتوبر ۲۰۱۳

اشک تمساح نهنگان زمینی و خوراک نهنگان دریائی

دریای [بحیره] مدیترانه گورستان پناهندگان

در بحیره مدیترانه برای چندمین بار قایق پناهندگان افریقائی و آسیائی(سنگالی، اریتره ئی، سومالیائی، اتباع مالی، سوریه ئی، عراقی، افغان و...) غرق شد و صدها نفر از زن و کودک و بزرگ و زن باردار کشته شدند. تا کنون سخن از سیصد نفر کشته می رود. اجساد برخی را هرگز نمی توانند پیدا کنند، زیرا خوراک کوسه ها و نهنگان دریائی می شوند. ابعاد فاجعه این بار به قدری بزرگ بود که وجدان بشریت در سراسر جهان به درد آمد و مأمورین نجات نیز زیر بار فشار احساسات اشک می ریختند. فشار افکار عمومی به قدری زیاد بود که بازیگران سیاسی مجبور شدند، خطابه های مزورانه و ویژه تهیه کرده و دیدگان پر از اشک و چهره های مظلوم و غم آلود را تمرین کنند. سر را فرود آورند تا این باد نیز بگذرد. روز از نو روزی از نو.

اروپای "متمدن" دروازه های خویش را بر انسانهای نیازمند که در واقع قربانی سیاستهای امپریالیستی و از جمله امپریالیسم اروپا هستند بسته است و آنها را به لطایف الحیل از مرزهای دریائی اروپا به دور می دارد، که مبادا پایشان به اروپا باز شود و پرده استتار از "حقوق بشر امپریالیستی" در اذهان عمومی بر افتد. حتی پاپ که کشتار کمونیستها توسط دیکتاتورهای مستبد امریکای جنوبی را مورد تأیید قرار داده بود، فرصت طلبانه و حسابگرانه به میدان آمد، تا با اظهارات بی پشتوانه و بیان "همدردی" با پناهندگان که در آستانه "واتیکان" جان داده بودند و خطر بی اعتمادی مردم را به این دستگاه افزایش می داد، خنثی کند، و اذهان عمومی را از اصل مطلب یعنی ماهیت و ریشه یابی این رویدادها منحرف کند. سیاستمدارانی که متحداً در ۲۶ اکتوبر ۲۰۰۴ پاسداران دریائی "فرون تکس" را که وظیفه نگهبانی از مرزهای خارجی دریائی اتحادیه اروپا را به عهده دارند، به وجود آورده اند تا کسی پایش به اروپا نرسد، بر جنازه های این پناهندگان که برای تأمین حداقل زندگی با جانانشان قمار کردند، اشک تمساح ریختند و زار زدند. تلاش برای پا گذاردن به خاک اروپا مانند رولت روسی شده است. قماری است که پناهنده یا به دست مأموران مرزی در وسط آبهای بین المللی سر به نیست می شود و یا بعد از عبور از این مرزها سر به نیست شده و یا به یک کشور افریقائی "بی صاحب و متلاشی" بازپس فرستاده می شود. در همین چند سال پیش بود که معلوم شد این مأموران مرزی حتی در غرق قایقهای پناهندگان با تیراندازی به ته قایق و یا با برخورد شدید با بدنه شکننده این زورقهای قراضه برای متلاشی کردن آنها، دست داشته اند. در همین چند سال گذشته بود معلوم شد که آنها از نجات جان صدها تن پناهنده غریق که از زمان و مکان غرق آنها توسط دوربینهای نظامی و درخواست کمک آنها مطلع بوده اند، خودداری کرده اند. دولت امپریالیستی ایتالیا حتی قانونی در مجلس "دموکرات" و حامی "حقوق بشر" ایتالیا گذرانده که یاری دهندگان به

پناهندگانی را که در حال غرق شدن و مرگ هستند به جرم حمایت از قاچاق انسان به ایتالیا به دادگاه کشانده و به زندان می افکنند. دنیای غرب یکی از اصول اساسی "تمدن" خویش را "قانونیت ایتالیائی" تبلیغ می کند. پناهندگان سنگالی در ۲۰۰۹/۱۰/۰۵ بر اساس گزارش تلویزیون المان توصیف کردند:

"ما فقط سه روز دیگر باید می رانیم، کشتی پولیس ما را نگهداشت. آنها نمی خواستند به ما آب آشامیدنی بدهند. آنها ما را تهدید کردند که اگر باز نگردیم قایقهای ما را در هم خواهند شکست. ما از تشنگی در حال مرگ بودیم و چندین جسد را در قایق حمل می کردیم. آنها ما را به زور واداشتند که به سنگال برگردیم". سازمان "عفو بین الملل"، سازمان "برای پناهندگی" و "خدمات توسعه گرانه پروتستانها"، این مطالب را تأیید کردند. بر اساس اخبار تا سال ۲۰۰۸ تعداد ۱۳ هزار نفر را در دریا غرق کرده اند و یا غرق کرده شده اند. دولتهای "متمدن" اروپائی از انتشار اخبار مربوط به مرگ این پناهندگان که بر اساس برخی برآوردها به ۲۰۰۰۰ نفر می رسد، خودداری می کنند.

در مورد فاجعه اخیر شهود عینی گواهی می دهند که حتی مأمورین مرزی که شاهد آتش گرفتن کشتی و غرق شدن انسانها بودند، یک ساعت بعد خود را به محل حادثه رسانده اند. آنها می گفتند چگونه امکان دارد با دستگاههای مدرنی که این عده در اختیار دارند و صدها کیلومتر را می توانند کنترل کنند، نتوانسته باشند قایق در حال احتراق را ببینند. آنها گزارش دادند که حتی سه قایق بزرگ ماهیگیری که آنها را در حال غرق شدن می دیدید با خونسردی از کنارشان گذشته و به فریادهای استمداد آنها توجهی نکرد. (کلنر اشتات انساپگه ۵ ام و ۶ ام ماه اکتوبر ۲۰۱۳). انسان این اظهارات را می خواند و از این همه دمنشی و خوی حیوانی در شگفت می شود. فقط کسانی می توانند چنین روشی اتخاذ کنند که به انسانیت اعتقاد ندارند و خودشان را برتر از دیگران به حساب آورده و برای دیگران ارزش انسانی قایل نیستند. فقط تفکرات نژادی، فاشیستی و ضد بشری می توانند این نابینائی ضد انسانی را موجب شود.

دولت سلطنتی اسپانیای فرانکو- خون کارلوس در اطراف خاک اسپانیا در داخل مراکش دیوار کشیده است و با کشتی های فروتنکس نگهبانی می دهد که کسی وارد جزایر توریستی قناری نشود. پناهندگان از دیوار سیم کشی خاردار شده، با مجروح کردن خود عبور می کنند. مأموران اروپا باید به جایی برسند که با حق تیر از دژ اروپا، در مقابل سیل پابرهنگان و گرسنگانی که غارت کرده اند به محافظت برخیزند.

همین روش را دولت یونان برای حفاظت از دژ اروپا بر عهده گرفته است. هجوم پناهندگان معمولاً از ممالک افریقائی و آسیائی، ممالکی که در آنها گرسنگی و بی خانمانی، بی دورنمانی و جنگ غوغا می کند، می باشد. ممالکی که همه خود قربانیان غارت امپریالیستی اند.

دول اروپائی با ریختن اشک تمساح، وقتی می بینند که تمام روشهای سرکوبگرانه و تشکیل کماندوهای مجاز آدمکشی به جایی نرسیده و نمی توانند جلوی سیل هجوم انسانهای آواره و بی دورنما را که چیزی ندارند تا از دست بدهند، بگیرند، به جای رفع ریشه های این آوارگی مجدداً زبان به تهدید گشوده اند. در حالی که رئیس جمهور المان همه را فرامی خواند که به مسأله پناهندگان توجه کنند و مانع شوند که آنها با قایق به دل مرگ روانه شوند و این مغایر ارزشهایی است که اروپای "متمدن" به آن اعتقاد دارد، وزیر داخله المان آقای فریدریش که مفهوم این عبارات تزئینی و تشریفاتی برای خالی نبودن عریضه و صحنه سازیهای "متمدنانه" را می فهمد، فوراً مسببان را پیدا کرده و فرا می خواند که شدیداً باید **قاچاقچیان انسانها** که به خاطر پول این عده را به دریا می ریزند، مجازات شوند. به نظر وی و همه وزرای داخله اروپا، باید از درون و درون ممالک افریقائی و آسیائی، با سازمان دهی و رشوه دادن و همکاری با دولتهای غیر دموکراتیک آنها، مانع شد که پای پناهندگان به اروپا برسد.

آنها که اشک تمساح می ریزند و با چهره های کریم کرده و گرفته به لامپیدوزا سفر می کنند و مانند نخست وزیر ایتالیا، پاپ اعظم و آقای ژوزف باروزو رئیس کمیسیون اتحادیه اروپا، ناله سر می دهند و بر مزار صدها کشته اشک می

ریزند، در جلسه اخیر مشترک وزرای داخله اتحادیه اروپا، در فردای مرگ بیش از سیصد و شصت تن پناهنده در آبهای بحیره مدیترانه، قانون جدیدی با بودجه ۲۴۰ میلیون یورو تصویب کرده اند، تا نیروی کاوشگر و سرکوبگر جدیدی به نام "اوپروزور"، با امکانات فنی گسترده و مجهز تشکیل گردد. وظیفه این نیروی سرکوبگر در کنار "فونتکس" خشک کردن "آب گل آلود" از سرچشمه آن است تا کسی اساساً پایش به دریا باز نشود که برای این آقایان "متمدن" مشکلات ریاکاری در دفاع از حقوق انسانها به وجود آید. در قرارداد جدیدی که در پارلمان اروپا در روز پنجشنبه ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۳ تصویب شد، به صراحت می آید که در زمانی که جان کسانی در اثر غرق گشتی به خطر بیفتد، "اوپروزور" هم باید برای نجات آنها همکاری کند. تنها شکل این نگارش، نیت پست این مدافعان حقوق بشر را که آدمکشی را با چاشنی حمایت از انسان همراه می کنند برملا کرده و مشمنز کننده است. به قول یک منبع مطلع برای نجات جان انسانهایی که در حال غرق شدن هستند نیازی به تصویب قانون نیست. این اصل تا کنون رعایت می شده است، مگر این که بخواهیم خلاف آن رفتار کنیم و آنوقت یک امر بديهی و انسانی را تا حد "همکاری در نجات جان غریق" تنزل می دهیم.

تا موقعی که معمر قذافی در لیبیا بر سر کار بود، برای جلب نظر اروپائی ها اردوگاههای وحشتناکی ایجاد کرده بود تا مانع شود که این پناهندگان و آوارگان از خاک لیبیا به سمت اروپا سرازیر شوند. با تجاوز به لیبیا، با نابودی کشور و دولت قانونی لیبیا وضع نابسامانی در شمال افریقا ایجاد شده که نتایج آن به چاد و مالی نیز رسیده است. پاره ای از ممالک متلاشی شده اند. با غارت سومالی و دسیسه چینی در سودان برای تجزیه آن، با تجاوز به سوریه، عراق، افغانستان و...، میلیونها انسان در سراسر جهان آواره شده و در پی تأمین معاش و سرپناه می گردند. مسببان این وضعیت تلخ، خود امپریالیستها هستند که شرایط مادی هستی مردم را نابود کرده، ممالک آنها را ویران کرده و میلیونها نفر از آنها را بی خانمان می کنند.

تا امپریالیسم وجود دارد که به غارت جهان مشغول است، نمی توان جلوی سیل پناهندگان را گرفت. آدمکشی در سوریه، حمایت از القاعده و النصر برای مقاصد غارتگرانه امپریالیستها، اشغال فلسطین توسط صهیونیستها، متلاشی کردن ممالکی نظیر یمن، سومالی، لیبیا و... همه منجر به وجود آمدن چنین وضعی می گردد. تنها بحیره مدیترانه نیست که به گورستان پناهندگان بدل شده است. سیل پناهندگان از جنوب اندونزی به سوی استرالیا نیز سرازیر است و دولت استرالیا با روش فاشیستی همه آنها را یا نابود می کند و یا به اسارت می گیرد و قصد دارد آنها را در جزایری به همین منظور نامیده و مهیا ساخته است، زندانی کند. تمام آمار پناهندگان نشان می دهد که قاچاقچیان انسانها، مسؤل پیدایش آنها نیستند، چه بسا که خود آنها نیز قربانی چنین اوضاعی هستند. چه فایده که صاحب قایق قربانیان سیصد نفری اخیر را که گویا یک تونسسی است، دستگیر کنند و در یک دادگاه نمایشی و مسخره، با همان روش تجربه شده ای که اروپائی ها در آن استاد شده اند، به نام حمایت از حقوق بشر به عنوان "جنایتکار" محاکمه کرده و تمام تقصیرات را به گردن وی بیندازند و وجدانهای معذب خود را برای فریب افکار عمومی راحت نمایند؟ آیا امر پناهندگی با اعدام یک تونسسی یا حبس ابد وی به پایان می رسد؟

ممالک "متمدنی" که برای مرگ این پناهندگان اشک تمساح می ریزند، خودشان مسبب این جنایات هستند و در آینده هم خواهند بود. آنها با دستگاههای مدرن و ماهواره و هواپیماهای بی سرنشینی که برای ردیابی دارند، قادراند حضور، مکان و مختصات هر قایق دچار حادثه را تعیین کنند و به یاری آنها روند. ولی این کار را نمی کنند. این هواپیماها و رادارها و کشتیها و ماهواره ها برای تجاوز به سایر کشورها و مبارزه با "تروریسم" ساخته شده اند و نه برای نجات جان انسانها. اگر کشور سوریه را ویران نکنند و در اوضاع داخلی آن دخالت نکنند و گازهای سمی در آنجا نیفکنند و القاعده و النصر را از طریق فرانسه، عربستان سعودی و قطر برای آدمکشی در سوریه بسیج نکنند، کدام سوری را

پیدا می کنید که دل به دریا بزند و مرگ را به جان بخرد، تنها برای این که پایش به اروپائی باز شود که قاتل جاننش است. بحران پناهندگی، بحران امپریالیسم است. باید امپریالیسم را برای نجات جان انسانها نابود ساخت. این قصه متأسفانه سر دراز دارد. تا امپریالیسم و جنایتکاران بین المللی برای غارت جهان وجود دارند، تا نان مردم را از سر سفره آنها می دزدند وضع چنین خواهند ماند. آوارگی و رفع گرسنگی را باید با نابودی غارتگران برطرف کرد. باید خلقهای جهان را به ضد امپریالیستها و نیات پلیدشان و همدستان تروتسکیست آنها، که چهره امپریالیستها را در همه جا آرایش می کنند بسیج نمود.

حزب کارایران (توفان)

دوشنبه ۲۲ مهر ۱۳۹۲

وبلاگها و تارنمای توفان

<http://rahetoufan67.blogspot.se>

<http://kanonezi.blogspot.se/>

<http://www.kargareagah.blogspot.se/>

www.toufan.org

سایت کتابخانه اینترنتی توفان

<http://toufan.org/ketabkane.htm>

سایت آرشیو نشریات توفان

http://toufan.org/nashrie_tofan%20archive.htm

توفان در توییتر

<https://twitter.com/toufanhezbkar>

توفان در فیسبوک

<https://www.facebook.com/toufan.hezbekar>

توفان در فیسبوک به زبان انگلیسی

<https://www.facebook.com/pli.toufan?fref=ts>